

ДОБАВКИ

I. ИЗЪ АВТОБИОГРАФСКИТЪ БЕЛЕЖКИ НА СЕЛИМИНСКИ

(Тъзи кратки бележки съж части отъ нѣколько незапазени до нась листа съ биографско съдържание. Началото имъ липсува. Тѣ сѫ записани на български, съ обикновения ситетъ почеркъ на автора. Съставени на вѣрно прѣзъ 1866 г., когато Селимински боледува, тѣ издававатъ нѣщо несигурно въ езика и въ правописа. Едновременно съ тѣхъ сѫ записани подобни бележки и на гръцки езикъ: вж. по-горе, стр. 44, и П. Чилевъ, Библиотека д-ръ Ив. Селимински I, 7—8. За отбелязване сѫ тукъ чертитѣ отъ мѣстния слivenски говоръ на Селимински: сеги, дубар, ма (ме), ката (всѣки), залува (заловя) и т. н.; както и употребата, въ фонетичния правописъ, на *α*¹ вм. ѹ и Ѵ, на *i* вм. є или ѵ, на *ea* вм. я, на с или Ѷ вм. Ѣ, и др. Откъсътъ, който следва, излага преживѣното въ ранни ученишки години въ Сливенъ: свр. по-горе, стр. 44).

„ . . . сеги таї удошевлені чи кугато ша пураста чеак тогизі ся стана по дубар вапроубieц. Сеги міслиші деадо мі Гергі да ма даде да са научя да чета і піша, за да знамъ шо gode да сі записвамъ, куга са залува за работа, как чувах отъ дядо Гергя. і таї пâрвят мі учител беші поп Нікіфор. ідін дебел като сфиня, лют като бясно кучі, валнатест, гаста далга брада кукорест като вапір. дядо мі давасі като понделнік по ідна пара за учителство, която ся зовеші понделнік, пâрвата наука мі беші на єдна панакіда напісані алфа-віта, това бяха някої ідні драскані на панакідата, на сяка ідна драсканіца казвала по една реч, алфа, віта, гама, делта... та, пак тоі гу намерял чі по старіті книгі наміралу пісану таф, за това изнаміраніе са гордеішії не му са чудех, за далбоката му наука, но за да са можя да заповня по лесно орокат сі карасе ма като вечер да істрагвам старата пісана алфа віта, за да мі піші поновя, і таї са продалжі целі 8 месіца, і таї додоха січкіті момчета на крастовден, туриха ма на ъдін скомян, іздігнаха ма З патя, і вікаха *αξιος* і таї пеяха і ма носяха сас скомена в' кащ... пак, баба мі Дірагана даді на сінкіті момчета по пара пак на калфіті і по карпа ѡіта по краі сас копріна, да мі показват за да гі стігна поскоро, те бяха дошли чяк дївестя проскобе-тіт...² сіереч до дотte Просткунушца³ й тамам го бях понаучіл по добря да го проісносям, оставях тозі млогоучен очител поп Нікіфор“.

¹ Това е *α* съ седиль, което печатно предаваме съ *α*.

² Нечетливо и неясно по смисълъ.

³ Нечетливо, м. би отъ Просткунушци — почитание?